

fraraade at gaa den foreslaaede Vej, der vil volbe praktiske Bænskeligheder, som ere større, end hele Sagen er værd. Jeg har altsaa Betænkelse ved at stemme for disse 2 Vædringsforslag, men iøvrigt kan jeg i et og alt slutte mig til de af Udvalget i Foræning stillede Vædringsforslag.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Forinden Sagen gaar videre, har jeg nogle Henstillinger til det ærede Udvalg, som jeg haaber ville blive tagne under velvillig Overvejelse inden tredje Behandling. Ved Lovforslag som dette, der for det meste skal benyttes af Løggjælf, kommer det jo navnlig an paa, at det er saa klart og billigt som muligt. Jeg skal ikke komme vidtløftig ind paa Sagen eller omtale andet, end hvad der er højt nødvendigt. Hvad jeg først skal berøre, er det tredje Stykke af Nr. 3 og det dertil stillede Vædringsforslag under Nr. 3. Forskellen mellem Lovforslagets Tekst og Vædringsforslaget er jo den, at i Stedet for, at det efter Lovforslaget skal være en Skønssag, om der kan tilstaa Tilskud af Amtsrepartitionsfonden til Arbejder, som de faa ud over det, de hidtil have haft, skal det gaa over til at gøres obligatorisk. Jeg maa nu med Henhyn til Vædringsforslaget først bemærke, at det ikke er saa klart, som det bør være, idet der siges, at naar der findes en væsentlig Forøgelse Sted af Snekastningsarbejdet, skal der af Amtsraadet tilstaa en Godtgørelse i Forhold til den forøgede Byrde. Det vil altsaa være overladt til Amtsraadets Skøn, om der er en væsentlig Forøgelse af Snekastningsbyrden, men med det samme er det ogsaa udtalt, at saa skulle de have hele Forøgelsen godtgjort, men naar Amtsraadet anerkender, at der vel er en Forøgelse, men ikke nogen væsentlig Forøgelse, faa de vedkommende Kommuner intet Tilskud. Dette er en Indvending mod Vædringsforslaget, men min Hovedindvending mod det er, at som Forholdet er mange Steder i Jylland, er det saaledes, at den Kommune, som maa yde Hjælp til Landevejsstrætningerne, er mere bebyrdet mange Gange end de Kommuner, som faa Hjælpen, og det vil derfor blive uretfærdigt, at disse faa Hjælp. De tilstøde til Amtsrepartitionsfonden, og derfor mener jeg, at det er bedre at overlade til Amtsraadet at skønne, om de vedkommende Kommuner ere saa bebyrdede med Snekastning, at de bør have Hjælp. Derfor foretrækker jeg Lovforslagets Bestemmelse for Vædringsforslagets, da det saa vil blive overladt til Amtsraadet, men det er noget, jeg vil henstille til Udvalget at tage under

Overvejelse. Naar det er blevet sagt af den ærede Ordfører, at det er billigt, hvad Vædringsforslaget gaar ud paa, tør jeg nok paastaa, at det ikke er billigt i flere Forhold. Det staar mig ikke klart, hvorledes Vædringsforslag under Nr. 7 til § 5 skal forstås, naar det hedder, at Brugere af de faste Ejendomme i en Sognkommune skulle ansættes til Snekastningsarbejde samme Steds i Forhold til: 1) det i Kommunen beliggende Hartkorn, som de have i Brug; 2) Assuranceværdien af den Del af de værende Bygninger, hvoraf der svares Bygningsafgift, naar Assurancesummen overstiger 2,000 Kr., 3) Bedriften, der føres i samme, og 4) vedkommendes Folkehold i Kommunen. Er det Meningen, at naar der lignedes Snekastningsarbejde paa Hartkornet, skal det ogsaa tages i Betragtning, hvor stort Folkehold en Mand har? Er det Meningen, er det ikke i Overensstemmelse med, hvad der nu findes Sted i flere Amter; f. Eks. i Aalborg Amt tager man det kun efter Hartkornet. Er det Meningen, at der skal sammenblandes flere Ting, bliver det efter min Mening ikke retfærdigt, navnlig naar henkes til, at Vædringen skal affattes inden 1ste Oktober og ligge til Efterhyn fra den 1ste til den 7de Oktober, thi da veed ingen, hvilket Folkehold en Mand har, naar Snekastningen skal udføres. Nej, skal man lovgive paa dette Omraade, skal man sørge for, at vi ikke beholde de forvaltede Forhold, som vi hidtil have haft, saa at man har en Regel at gaa efter i et Amt og en anden i et andet, men lad os faa faste Regler for, hvorledes Snekastningen skal udføres. I mange Forhold vil det, der her er foreslaet, blive aldeles ubilligt, idet en Bedrift kan komme til at udføre Snekastning for en anden, idet en Mand, naar Vædringen bliver lagt, kan have større Folkehold end en anden, men naar Snekastningen skal udføres, har han mindre Folkehold. Derimod vil jeg meget anbefale Vædringsforslaget under Nr. 9 til samme Paragraf angaaende Skalaen, thi hvis dette Forhold skulde ordnes saaledes, som det i alt Fald er ordnet paa forskellige Steder, at man springer fra 1 til 2, fra 2 til 4 og fra 4 til 8 Tdr. Hartkorn, bliver det aldeles ubilligt overfor de mindre Hartkornbrugere. Det har man ogsaa haft mange Eksempler paa ved Ordningen af Pligtforsler og Pligt dage, og der er derom ført lange Forhandlinger, hvilket har ført til, at der er blevet nedsat Udvalg for at ordne Sagen, hvorved man er kommen til det Resultat, at det retfærdigste er en stigende Skala med en Skæppe Hartkorn. Dette er blevet vedtaget i Hjørring Amt og er blevet indført i enkelte